

Otázka: Lekce dramaterapie

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Lena

Skupina: 9 mladistvých ve věku 16-21 let, mladistvý delikventi, jde o asi 4 – 5 setkání – klienti se již znají

Trvání: 90 – 120 minut

Pomůcky: žádné

Cíl: zkoumání vztahů, improvizace, skupinové transakce

Pozdrav: Pozdravím se s každým zvlášť a potom se skupinou společně, zjišťuji tak aktuální nastavení nálady jednotlivých klientů

Následovat může společný pozdrav, klienti se dohodli na zvolání „vítej“ a potleskem se hned v úvodu ocenili za účast (je dobře že jsme se sešli), tím si vytvářím prostor pro rozcvičku

Rozcvička (rozehřátí):

Zvolím hru Od opice k člověku (Machková, Eva, Metodika dramatické výchovy, zásobník dramatických her a improvizací) 10 minut

Vyzvu klienty, aby předváděli opice, celou dobu cvičím s nimi a navádím je pokyny k dalším činnostem, mohou se na sebe šklebit, plácát po sobě rukama, lézt po zemi, židlích apod. Pomalu se mění z těžkopádných goril v menší opice, v malé mrštné opičky, až se plynule změni v malé děti. Narovávají páteř, mohou začít tančit „Kolo kolo mlýnský“ nebo předvádět lesní víly... cvičení končí protřepáním celého těla

Po cvičení se důkladně prodýcháme a zklidníme – stojíme v kruhu – nádech nosem, výdech otevřenými ústy, nádech do břicha, výdech ústy, vždy počítám a klienty vedu. Plynule přecházím do cvičení jazykového – použiji jazykolamy jednak pro procvičení artikulace, jednak pro další uvolnění atmosféry (Hickson Andy, Dramatické a akční hry ve výchově, sociální práce a klinické praxi):

- 1) Vyslovujeme šeptem
- 2) Se sevřenými čelistmi
- 3) Zřetelně a artikulovaně
- 4) Zrychlujeme při zachování zřetelné artikulace
- 5) Zesilujeme a zeslabujeme při tom hlas

B) Bambule na bambulovi bimbala, až se dobimbala do barelu

C) Co to cinká, to to cvrká, cvrček od zvonečku strká

CH) Chobotnice s chapadly, chutné chaluhy popadly

J) Naolejule-li Julie koleje nebo nenaoluje-li Julie koleje

K) Na pan kaplan v kapli plakal

KR) Kritik z krikeru se dostal do kritické krize

L) Lavina se lavinovitě valila, až zavalila laminované latě a další

Str. 54

Otevření hracího prostoru:

Vyprávění příběhu

Hlavní část sezení:

Divadlo forum (Andy Hickson - Dramatické a akční hry ve výchově, sociální práci a klinické praxi, Portál 2000)

Na konzultaci jsem si připravila témata, ze kterých si mohou klienti vybrat.

Konflikt s rodiči:

- 1) chci odjet za prací do zahraničí, rodiče mne nechtějí pustit
- 2) Potřebuji cigarety, drogy, alkohol - chybějí mi peníze - rodiče mi je nechtějí dát - jak si je opatřím (loupež, krádež, doma, venku)
- 3) Při večíрку doma jsme to „přepískli“, došlo k poškození bytu, řešila to městská policie, sousedi si stěžovali

Část 1)

Nechám hlasovat pro dané téma, případně nechám klienty, aby si sami vymysleli konflikt, který se jim případně i přihodil. Rozdělím klienty do dvou skupin, na publikum (6 klientů) a herce (3 klienti). Herci si připraví krátkou scénku na téma, které si odhlasovali. Během 5 minut se připraví a rozdělí si role (na děti a rodiče). Po pěti minutách začnou scénku předvádět, její délka by měla být max. do 5 minut. Po odehrání scénky se diváci vyjádří k jejímu obsahu (ne k hereckým výkonům). Co se událo? Jak situaci hodnotí, co děti - jak se chovali? Co rodiče, dalo se něco podniknout? Jak by situaci řešili oni? Jednak jako rodiče, jednak jako děti?

Část 2)

Diskuse by měla být krátká, herci scénku zopakují, diváci však budou moci do hry zasahovat a měnit osudy jednotlivých hrdinů. Kdykoliv někdo z diváků uvidí nějakou situaci, v níž by podle jeho názoru některý z aktérů měl jednat jinak, zavolá STOP a herci znehybní v pozici, v níž se právě nacházejí. Ten, kdo hru přerušil, přijde na hrací plochu a realizuje svoji představu. Převezme roli herce, který představoval tu kterou postavu a realizuje svoji představu, tzn. co by v dané situaci dělal. Ostatní herci musí improvizovat na základě jednání nového herce. (Měli by přemýšlet, zda nové jednání této postavy nějakým způsobem ovlivňuje i je. Pokud ano, musí se změnit tak, jak by se změnili ve skutečném životě). Po vyzkoušení nového řešení jsou další diváci přizváni k předvedení svých návrhů. To se opakuje tolikrát, kolikrát je potřeba.

Je třeba mít na paměti, že neexistují lepší a horší řešení, existují pouze jiná řešení. Co je správné pro jednoho, nemusí být nutně správné pro ostatní. Důležité je, aby herci vyjádřili své postavy a nesnažili se to novému herci na scéně příliš usnadnit.

Uzavření sezení:

Na závěr si sedneme opět do kruhu a budeme hovořit o tom, jaké pocity představení v klientech vyvolávalo. Co viděli? Kolik různých řešení bylo předloženo? Proč se některý ze způsobů osvědčil a jiný ne? Můžeme získané poznatky použít v reálném životě? Jak a proč? Rekapitulace sezení, získání zpětné vazby od klientů, sdílení pocitů, rozbor situace, co se událo a jak to vnímali

Uzavření setkání skupiny - Zpět k sobě - 10 minut

Hráči se uvolní, představí si, že nechají ztvárněné postavy stát a sami odchází. Vedu je k tomu, že mají postavám zamávat na pozdrav, zahrnout za roh, a hodit to „za hlavu“. Pokud se jim vliv některé postavy dosud nepodařilo setřást, měli by o tom v kolektivu hovořit a rozhodnout, které aspekty charakteru dané postavy si mají podržet a kterých se mají zříci.

Poděkování klientům za projevenou aktivitu, zhodnocení lekce mnou, vytvoření poznámek.

Závěrečný pozdrav - potlesk pro všechny.